

Åsa segrade i sin *tuffaste*

När proffsboxaren Åsa Sandell började längta efter barn var det för sent att bli gravid.

I stället har 45-åringen blivit mamma genom äggdonation. Lilla Vera blev till på en klinik i Lettland.

● **text** ÅSA GÖRNERUP FAITH-ELL EFTERNAMN ● **foto** ULRIKA LIND

Före detta proffsboxaren Åsa Sandell, 45, har svårt att hålla tårarna tillbaka när fyra månader gamla dottern Vera ler mot henne.

– Det är så underbart. Det fyller mig med värme, glädje, tacksamhet. Och det är så mycket som väntar. En läkare sa att hon är social. Det märks på att hon snackar mycket.

Alldeles lugn och närvarande sitter Åsa på ett kafé på Kungsholmsgatan. I famnen ligger dottern i mörkblå overall med huva. Hon kom till genom en äggdonation.

– Nu när jag har gått i mål kan jag dela med mig. En äggdonation måste man vara öppen med. Jag känner så många som sorgligt nog tror att Hollywood-kvinnor blir gravida vid 50.

Åsa började inte tänka på barn förrän hon var uppemot 40. Hon hade fullt sjå med att själv ”växa upp” och trodde heller inte att det skulle vara så svårt att få barn då hon tillhör en generation som tror att har man oskyddat sex en gång så blir man gravid. Dessutom hade hon gjort en abort vid 34, eftersom det var ”fel” man.

Boxningen kunde hon däremot inte skjuta upp. Att hon har varit proffsboxare är inget som syns. Åsa är lång, 185 centimeter, och hon har aldrig brutit näsan. Sporten upptäckte hon efter att ha sett en annons i tidningen att en boxningsklubb sökte kvinnliga motionärer. Åsa var 28 år och blev ”störtförälskad”.

– Jag hade ingen relation till boxning och har klurat på vad som drog, men jag vet inte.

Efter att fyra SM-guld och ett EM-guld blev hon proffsboxare – 37 år gammal. 2005 gick hon en match mot Muhammad Alis dotter Laila. Efter fem ronder förlorade Åsa på teknisk knockout, men blev publikens favorit och rikskänd. Åsa åkte sedan till New York för att satsa helhjärtat på sin sport.

NÄR KARRIÄREN VAR ÖVER flyttade hon hem till Stockholm. Efter bara en månad träffade hon blivande maken Per Nilsson. Han var också var stammis på Il Caffé, ett fik på Bergsgatan.

– Per hade sett min match mot Laila Ali. Vi började prata, prata, prata och gick jättelånga promenader, drack kaffe och två veckor senare bodde vi ihop.

Fort bestämde de sig för att skaffa barn.

– Jag hade inte tid att vänta, men Per var inte lika medveten om hur mycket det brinner i knutarna vid 42.

Fyra månader efter att de blivit ett par provade de IVF i Danmark – i Sverige var det för sent. Ett embryo sattes in, men Åsa blev inte gravid. Hon producerade för få ägg, av sämre kvalitet än en yngre kvinnas, och efter ett par försök gav de upp.

Åsa och Per hade blivit tipsade om äggdonation och funderade: Hur viktigt är det med barn? Åsa ville inte att det skulle kännas som en nödlösning, som sedan övergick i bitterhet över att inte kunna få biologiska barn.

– Vi kom fram till att vi vill ju bli föräldrar. Om någon för 10–15 år sedan sagt att jag skulle få barn som inte har mina gener vet jag inte hur jag skulle ha reagerat. Nu spelade det ingen roll.

I Sverige var det för sent för att göra en ferti-

VAR ALDRIG RÄDD I RINGEN

► **Namn:** Åsa Sandell.

► **Ålder:** 45 år.

► **Familj:** Maken Per Nilsson, 50, affärsutvecklare. Dottern Vera, snart fyra månader.

► **Bor:** Lägenhet nära Rådhuset.

► **Yrke:** Skribent, boxningstränare och föreläsare.

► **Aktuell:** Blev nyligen mamma genom äggdonation.

► **Meriter som boxare:** 21 vinster och 1 förlust i amatörringen, 4 SM-guld och 1 EM-guld. 11 proffsmatcher, 6 vunna, 2 oavgjorda och 3 förlorade.

► **Ingen fajter:** ”Jag är uppvuxen i en kärnfamilj i snälla Sverige och jag har väldigt sällan fått fajtas. Som fajter måste man veta hur man reagerar i extrema situationer. Det är lite på liv och död. Jag har alltid sagt att jag är så rädd, men i ringen är jag inte alls feg och kan hantera rädslan.”

Åsa förlorade mot Laila Ali på teknisk knockout men blev publikfavorit och rikskändis. FOTO: ULF RYD/SCANPIX

”Det kändes som ett ännu större mirakel än om jag varit gravid med mitt ägg.”

litetsbehandling, men i Europa är gränsen för äggdonation 50 år. Åsa och Per åkte till en klinik i Riga, där ett ägg från donatorn befruktas med mannens spermier för att sedan placeras i kvinnans livmoder. Det fungerade på första försöket.

– Det kändes som ett ännu större mirakel än om jag varit gravid med mitt ägg. Det är ju science fiction. Det var så osannolikt att jag var gravid och att det skulle komma ut ett perfekt barn. Dessutom med en annans ägg.

Efter ett par timmars krystvärkar, som var betydligt smärtsammare än en boxningsmatch, föddes Vera på nationaldagen.

Vet donatorn om att Vera finns?

– Jag inbillar mig att kliniken har meddelat henne. Men vi kommer aldrig få veta vem som donerade ägget, som Vera blev till av. Det vet jag inte hur Vera kommer att reagera på.

ÅSA ÄR MEDVETEN OM att det kan bli traumatiskt för dottern. Samtidigt kommer det förmodligen kännas normalt att det finns ”biologiska glapp” i familjen, eftersom Veras pappa Per är en av de sista som adopterades inom Sverige.

Boxningen har lärt Åsa att inte bry mig så mycket om vad folk tycker. Det hjälper henne att hantera när någon ifrågasätter om hon inte är för gammal för att bli mamma.

– Jag bryr mig skitmycket, men inte så mycket att jag låter mig stoppas. Många undrar om jag får negativa reaktioner, men jag möts snarare av fascination och får mycket tillbaka, säger Åsa.

Hon tror att det finns en risk att hon hade varit bitter om hon blivit mamma vid 25–30. Då ville hon ju finna sig själv och hitta sina drömmar.

– Det finns säkert fördelar med att vara ung och inte så jäkla fokuserad på barnet. Men det är det här jag vill nu. Det är skönt. ■

